

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV

Kostja: MySoda Oy

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 15 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 15 lõiget 2

tuleb tõlgendada nii, et

kaubamärgi omanikul, kes on liikmesriigis turule viinud enda kaubamärgiga tähistatud kauba, mis on taaskasutatav ja taastäidetav, ei ole eelnimetatud sätete alusel õigust keelata selle kauba turustamist samas liikmesriigis edasimüüja poolt, kes kauba taastäidab ja asendab originaalkaubamärgiga etiketi teise etiketiga, jättes ühtlasi nähtavale ka selle kaubal oleva originaalkaubamärgi, välja arvatud juhul, kui selline uus etikett jätab tarbijatele eksliku mulje, et edasimüüja ja kaubamärgi omaniku vahel on majanduslik seos. Eksitusse sattumise tõenäosust tuleb hinnata igakülgset, võttes arvesse kaubal ja selle uuel etiketil olevaid andmeid, asjaomase sektori turustamistava ning seda, mil määral on see tava tarbijatele tuttav.

(¹) ELT C 242, 21.6.2021.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 20. oktoobri 2022. aasta otsus (Cour d'appel de Bruxelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Allianz Benelux SA versus État belge, SPF Finances

(Kohtuasi C-295/21) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatav ühine maksustamissüsteem – Direktiiv 90/435/EMÜ – Artikli 4 lõige 1 – Tütarettevõtja makstud dividendi maksust vabastamine emaettevõtja tasandil – Lõplikult maksustatud tulu ülejäägi edasikandmine järgnevatesse maksustamisaastatesse – Sellise äriühingu ühendamise teise äriühingu poolt, kellel on lõplikult maksustatud tulu ülejääk – Riigisisese õigusnormid, mis piiravad selle ülejäägi ülekandmist ühendavale äriühingule)

(2022/C 472/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Allianz Benelux SA

Vastustajad: État belge, SPF Finances

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta artikli 4 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et äriühingu saadud dividend arvatakse tema maksubaasi hulka enne dividendi maksubaasist mahaarvamist 95 % ulatuses selle summast, ja mis lubavad selle mahaarvamise vajaduse korral edasi kanda järgnevasse maksustamisaastas, kuid mis selle äriühingu ühendamise korral ühinemise raames siiski piiravad selle mahaarvamise edasikandmist ühendavale äriühingule proportsionaalselt osaga, mille moodustab ühendatava äriühingu maksustatav netovara ühendava äriühingu ja ühendatava äriühingu maksustatava netovara kogusummast.

⁽¹⁾ ELT C 289, 19.7.2021.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 20. oktoobri 2022. aasta otsus (Curtea de Apel Oradea eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Curtea de Apel Alba Iulia jt versus YF jt

(Kohtuasi C-301/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Võrdne kohtlemine töö saamisel ja kutsealale pääsemisel – Direktiiv 2000/78/EÜ – Artikli 2 lõiked 1 ja 2 – Vanuse alusel diskrimineerimise keeld – Riigisisised õigusnormid, mille tulemusel on teatud kohtunike töötasu kõrgem kui teiste sama astme kohtunike töötasu, kes täidavad samu ametiülesandeid – Artikkel 1 – Ese – Loetletud diskrimineerimisaluste ammendavus)

(2022/C 472/16)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Oradea

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj

Vastustajad: YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

Menetluses osalesid: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Tribunalul Cluj

Resolutsioon

1. Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõiked 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et neid ei kohaldata riigisisestele õigusnormidele, mis – nagu neid on tõlgendatud siduvas riigisiseses kohtupraktikas – viivad selleni, et pärast nende õigusnormide jõustumist tööle võetud teatud kohtunike töötasu on madalam kui enne nende õigusnormide jõustumist tööle võetud kohtunike töötasu, kuna sellest ei tulene mingit otsest või kaudset diskrimineerimist vanuse alusel.
2. Direktiivi 2000/78 tuleb tõlgendada nii, et diskrimineerimine on sellega vastuolus vaid siis, kui see põhineb mõnel direktiivi artiklis 1 sõnaselgelt loetletud alusel.

⁽¹⁾ ELT C 329, 16.8.2021.